

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

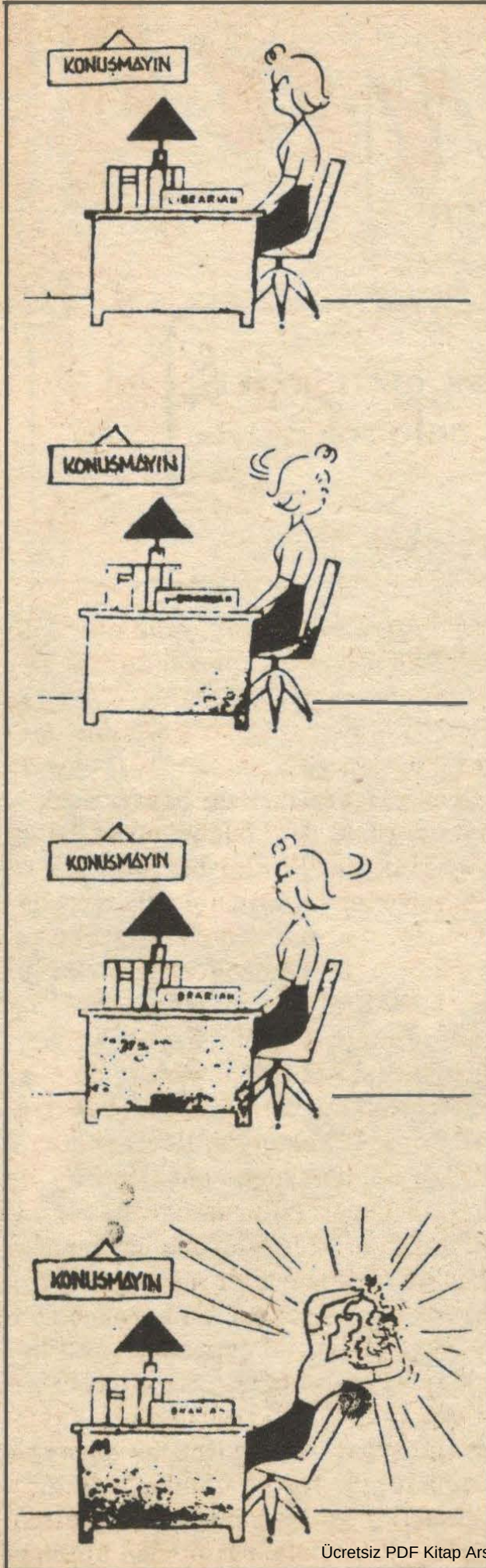
GÜNAYDIN

Ustura 45

-Tünelden çıktığımızı
nasıl anlatsak !...

Usturası körlenmiş, tıraş diye kazıyor,
Biz kibarlık ettikçe seçim sonu azıyor!

-Uzman Berber Azman-

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Merzifon'dan bay H. K soruyor:

"Bayılanlar nasıl ayıltılır?"

MARKOPAŞA

Kimi ayıltmak istediğinizi yazmadığımızdan kesin cevap veremeyeceğim. Çünkü, bayılanların kimliğine, kişiliğine, bayılma yerine ve zamanına göre, tedavi yolları da değişir. Örneğin kaynananız bayılmışsa, onu hiç ayıltmaya kalkışmayın, çünkü kaynanalığın gereği olarak sık sık numaradan bayılırlar.. Yok, ciddi olarak bayılmışsa, .. aman ne isabet, şansınız varsa hiç ayılmaz

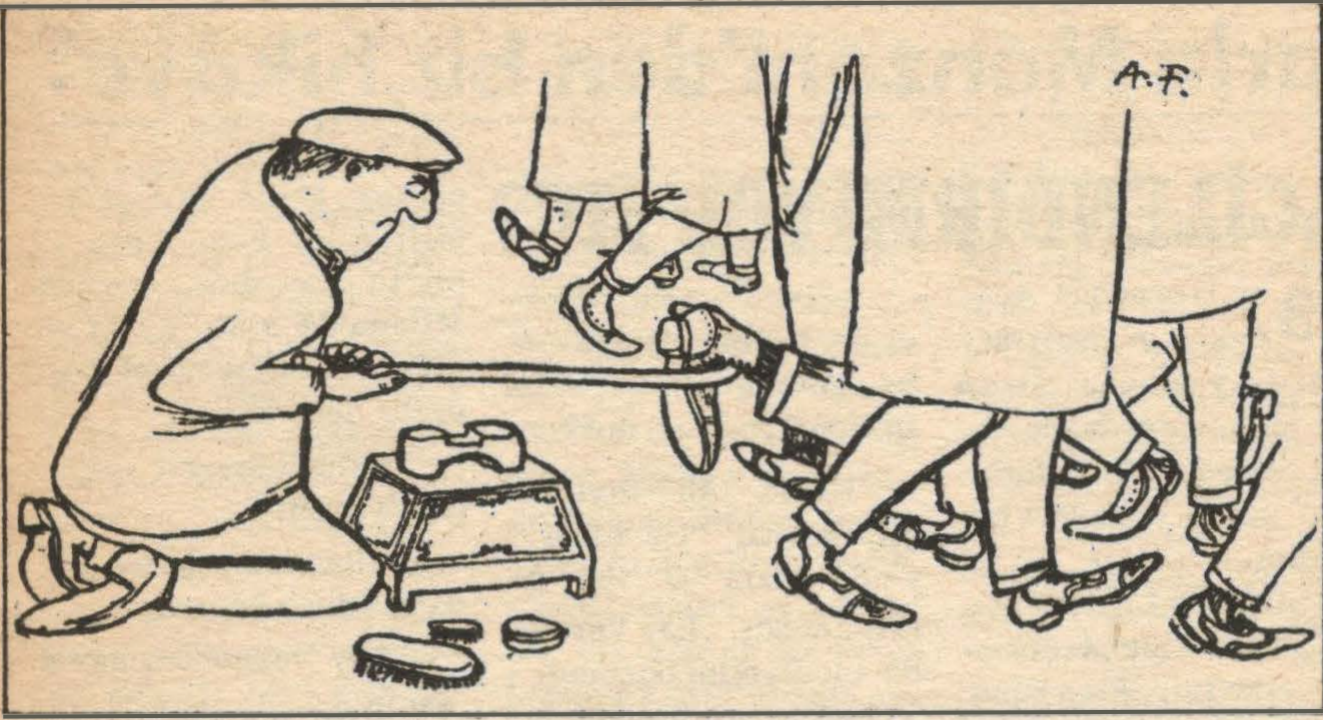
Bayılan karınızsa, yaşına göre ayılma biçimleri değişir. Yeni evliyseniz, bayılan eşinizin kulağına istediği şeyi alacağınızı fısıldayın, yavaş yavaş ayılır. Eski evliyseniz, bayılan karınızı ayıltmak için, şok etkisi yapacak biriki sille çok iyi gelir.

Nişanınız, sevgiliniz bayılmışsa seve seve, okşıya okşıya, öpe öpe, aşağıdan aşağıdan, alttan alttan, yavaş yavaş.. İlk önce, rahatlama sı için, kemer, kuşak gibi şeyleri gevşetin, elbisesini çıkarın, düğmelerini çözün...

Mısır çarşısının, baharatçıların çok olduğu eski günlerde mis gibi koktuğu zamanlarda, bir adam çarşıya girer girmez düşer bayılır. En güzel kokuları koklatırlar, su dökerler, ilaç verirler, her ne yaparlar - sa adam bitürlü ayılmaz. Ordan birisi,

-Durun, ben ayıltırım.. der, heladan aldığı süpürgeyi burnuna dayayınca, baygın adam,

-Ohh, dünya varmış! diyerek a -

yılır, koşarak Mısırçarşısından çı -
kar.

Meraklılar, ayıltan adamın çev -
resini kuşatıp,

-Nasıl yaptın bu işi ?
diye sorarlar .

Adam şöyle der:

-Bayılan adam kırk yıllık genel
hela temizlikçisidir. Mısırçarşısına
girip mis gibi kokuları koklayınca
adamcağız bayıldı. Siz de ona ayıl -
sın diye güzel kokular koklatıp az
kalsın zavallıyı öldürecektiniz. Son -
ra ben ona alıştığı kokuyu koklatın -
ca hemen ayılıverdi.

İşte bu fıkra da. ayıltma yöntem -
lerinin ne kadar değişik olduğu -
nu gösterir.

o

Ordu'dan bir okurumuz soruyor:

"Paşam, ata sporu olan güreşte
neden günden güne gerilemekteyiz?"

MARKOPAŞA:

Ben sizin gibi düşünmüyorum. .
Güreş bizde günden güne ilerlemek -
te ve yayılmaktadır. Eskiden dünya
şampiyonu oluyorduk ama, yalnız gü -
reşçiler güreşiyordu. Oysa ~~bir~~ spo -

run gelişmesi demek, yalnız bir iki
takımın o sporu yapması demek de -
ğildir. Bir spor millete ne kadar ya -
yılırsa o spor o kadar gelişmiş de -
mektir. Son yıllarda her ne kadar
güreş yarışmalarında başarı kaza -
namıyorsak da, bugün güreş ~~halka~~
mal olmuştur. Yollarda, otobüsler -
de, vapurlarda, dolmuşlarda, gişe ön -
lerinde, stadyumlarda, pazarlarda,
görmüyor musunuz, herkes birbiri -
yle, tanışalım, tanışmıyalım, hepimiz
birbirimizle güreşip, itişip kakışıp
duruyoruz. Ata sporu güreş artık
millete mal olmuştur. Hele politika -
cılarımız güreşte çok ilerlemişler -
dir. Şı seçimlerden sonra meclis bir
açılsın, geçen yıllarda olduğu gibi,
kimbilir ne elenseler, ne kazkanat -
ları, ne ters kündeler, ne boyunduruk -
lar, ne el peşrevleri, ne karakucaklar,
ne perendeler, ne çaprazlar, ne ka -
zıklar seyredeceğiz. . Siz güreşte ge -
rilediğimiz düşüncesindesiniz ama,
uluslararası üniversiteliler güreş ya -
rışması gibi, bir de uluslararası po -
litikacılar güreş yarışması yapılırsa,
bizim birinci olacağımızdan hiç kuş -
kunuz olmasın.

Carlo Manzoni'den bir hikâye:

İLGİLENDİRMİYOR MU?

Bay Vernenda sokakta yürüyordu. O anda yanından geçen bir kadını durdurdu.

-Affedersiniz dedi, ben şimdi Venedik'ten geldim.

-Öyle mi? dedi kadın, haberinizeterek -kür ederim. Ama bundan bana ne?

O anda Vernenda birden kadının ayağına bastı.

-Şimdi, dedi, şimdi de benim Venedik'ten gelmiş olmam sizi ilgilendirmiyor mu?

Kadın "Ah" diye bir çığlık attı. "Ne terbiyesiz adam bu" diye de mırıldandı. Bay Vernenda ciddiyetini bozmadı:

-Görüyor musunuz, dedi, ben Venedik'ten gelmemiş olsaydım, ayağınıza basmamış olacaktım.

Söyle de düşünebilirsiniz: Ben Venedik'te olsaydım, burada Milano'da sizin ayağınıza basabileceğimi sanıyor muydunuz?

Kadın öfkesini yenemiyordu:

-Utanmaz, kaba adam! diye bağırdı.

Bay Vernenda, gayet sakın,

-Şayet, dedi, görün -düğümünden bin defa daha kaba olsaydım da Venedik'ten sizin buradaki ayağınıza basamazdım.

Kadın şaşırmıştı.

-Bilmiyorum, diye kekeledi.

-Bilmiyorsunuz ve benim Venedik'ten gelmemin sizinle ilgisi olmadığını iddia ediyorsunuz. Bu arada ayağınız da ağrıyor. Siz gerçekten bir dik kafalısınız, evet tam bir dik kafalı...

Kadın hiddetlene rek,

-Artık çok oluyorsunuz! diye bağırdı.

-Tamam, dedi Vernenda, şimdi memnun oldum. Çünkü Venedik'ten dönmemin sizi ilgilendirdiğini gözlerinizden okuyorum.

Ve bay Vernenda e -liyle kadına bir öpücük

Bir amatörle Bir profesyonel

Bir Fransızla bir Amerikalı trende aynı kompartımana düşmüşlerdi.

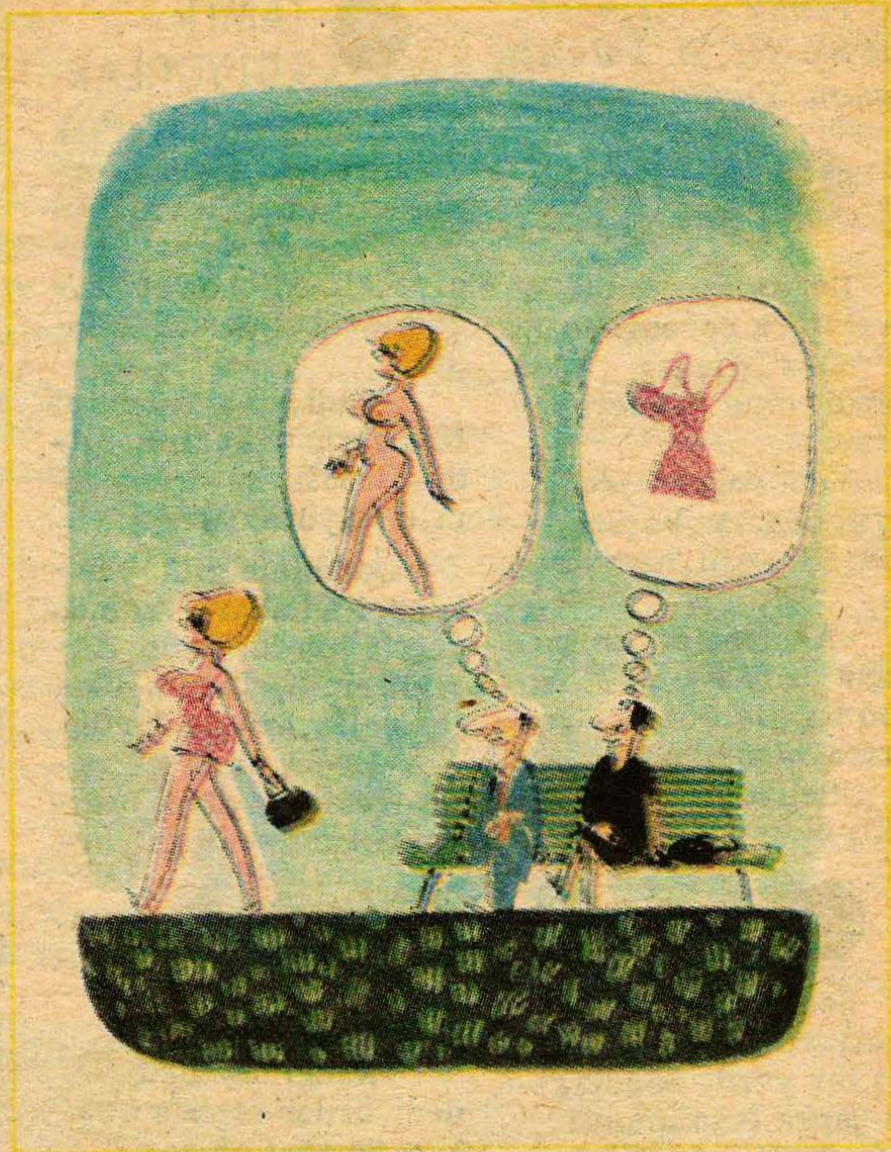
Fransız, dalgın dalgın pencereden dış görüntüyü seyrederken sol kulak memesinin altından birşeyin "Vınnn!" diye geçtiğini duydu. Başını çevirmeye kalmadan, birşey daha kulağına teğet olarak hızla geçti. Fransız, başını ancak çevirmişti ki, üst üste iki tükürük burnunu sıyırarak şap diye pencere pervazına yapıştı.

Fransız hiddetle doğrulunca, Amerikalı da yerinden kalkıp kendisini tanıttı:

-Ben Amerikalı William Horn... Profesyonel tükürük şampiyonu..

Kızgınlıkla yerine oturan Fransız, şampiyonun tükürük atışından suratını korumak için, okur gibi yaparak yüzüne gazeteyi kapadı... Bu tanışma törenine çok canı sıkılan Fransız, on dakika kadar sonra bir horultu duydu. Amerikalı şampiyon uyuyordu. Ayağa kalkan Fransız, deminden beri ağzında topladığı tükürüğü, Amerikalının iki kaşı ortasına şırrak diye püskürttü. Yerinden sıçrayarak uyanan Amerikalı neye uğradığını şaşırıldı. Fransız,

-Bende Fransız Robert Philip... dedi, a -

PROPAGANDA

Bir Afrika ülkesindeki Amerikan askeri birliğinden bir assubay yerlilerle iyi geçinmeleri için Amerikan erlerine ders veriyordu:

-Arkadaşlar! İlk görevimiz yerlileri, onların dostları olduğumuza inandırmaktır. Elinizden geldiği kadar, onların düşüncelerine karşı çıkmayın. Örneğin bir yerli size, Afrika Teksas'tan büyüktür, bile dese, siz hiç aldırma-

İŞ BÖLÜMÜ

Yüzbaşı, yeni erleri uğraşlarına göre işlere ayırıyordu.

-Senin işin ne?

-Muhasebeciyim.

-Peki, kalemde yazıcı ol.

-Sen?

-Nalbant.

-Tavlaya. Sen?

-Aşçıyım.

-Mutfağa. Sen..

Kekeme olan er, tahsildardı,

-Ta...ta...ta...ta...

derken yüzbaşı,

-Seni de makineli tüfeğe ayırdım dedi

*İzmir - Şirinyer ,
352 Sk. No.21. kat l den
Hasan Yavuz yazıyor:*

5 BİYIKLI OLANI

Doğumevi kapısının
da Öztürk Serengil'e,

-Bir oğlumuz oldu
şimdi! diye müjdeyi ver
diler.

Yeni doğan çocuk -
ların odasına koşan Öz-
türk Serengil, hemşire-
ye,

-Az önce doğan ço-
cuğun babasıyım, oğ-
lum hangisi? diye so-
runca, hemşire,

-Soldan ikincisi, ba-
yıklı olanı.. dedi.

6 9, 30 TRENI

Şehirdeki bütün şap-
kacıları dolaşan adam,
hiç bir yerde başına gö-
re şapka bulamamıştı...
Son umutla girdiği şap-
kacıda tezgâhtar,

-Hiç aramayın bo-
şuna dedi, sizin başını -
za göre şapka bulunmaz

O sırada vestiyer-
de gördüğü şapkayı ba-
şına geçiren adam,

-İşte bu uydu... de-
di, fiyatı nedir?

Tezgâhtar,

-Bayım, dedi, o be-
nim şapkam... Satamam
Ama nerden aldığımı,
sorarsanız, söyleyeyim.
Siz de benim gibi yapın.
Her gün 9, 30 treni-

ne bilet alın, gözünü-
zü dört açın ve trenen-
den en son inin. Belki
bir gün başınıza uygun
bir şapka bulursunuz...

7 TAMİR EDİYORLAR

Kadın ellisini, erkek
de altmışını aşkındı. A-
ma çok ateşli iki âşıktı-
lar. Gece, başbaşa ge-
çirecekleri bir yer a-
radılar, bulamadılar. Ka-
dın,

-Hadi, şu otobüsün al-
tına girip uzanalım, de-
di, sorarlarsa otobüs ta-
mir ediyoruz, deriz.

Dedikleri gibi yap-
tılar. Ne kadar zaman
geçtiğinin farkında de-
ğildiler. Başlarına dik-
len polis, erkeği dürtüp,

-Heeey, orda ne ya-
pıyorsunuz? diye bağı-
rınca kadın yattığı yer-
den,

-Gürmüyor musun,
otobüs tamir ediyoruz..
dedi.

Polis,

-Hangi otobüsü be!
dedi, ordan otobüs ka-
kalı üç saat oluyor.

*Bafra - Köycülük
Bürosu, Ömer Bulut
yazıyor:*

8 CEZA

Nasrettin Hoca, i-
mam durmak için gitti -
ği köylerin hepsinden de
olumsuz cevap almıştı .
Son gittiği köyde de,

-Vah vah, dediler,
bir hafta önce gelsey-
din seni köy imamı ya-
pardık.

Hoca'ya acıyan köy-
lüler, onu o gece sal-
mamışlardı. Köy oda-
sında yemekten sonra
söylesirlerken, bir köv-

Yarışma

lü, kümeste yakaladı -
ğı tilkiyle içeri girdi.

-Bütün tavuklarımı
yiyen bu tilkiye ağır bir
ceza vermenizi istiyor-
um.. dedi,

Köy odasındakiler,
çeşitli ölüm cezaları
salık verdiler.

-Durun, durun, onun
cezasını bana bırakın...
diyen Hoca, sarığını ba-
şına sarıp, cüppesini de
giydirip tilkiyi salıver -
di.

Köylüler,

-Aman Hoca, ne yap-
tın? diye çıkışınca, Hoca,

-Susun, ben ona en a-
ğır cezayı verdim, dedi,
o kılıkta hangi köye git-
se ekmek bulamaz, aç -
lıktan ölür...

*Ankara - Bahçeli -
evler, 2 Cd. 7 Sk. No
2/1 Zafer Kalaycıoğ-
lu yazıyor:*

9 UZUN BURUN

İstanbul'da dünyanın
en uzun burunlu insanını
seçmek için yarışma
düzenlenmişti. Yarış-
ma başlamış, en uzun bu-
runlu seçilip, tam birin-
ci ilân edilecekken ka-
pı açılıp, içeriye bir
burun ucu girmiş. Ka-
pıdan giren burun ucun-
da asılı levhada şu yazı
varmış:

"Ankara'da bahımı -
yorum, altı saat sonra or-
da olacağım!"

Fıkraları

*İstanbul- Basın -
köy, Ahmet Rasim B-
loku A Kapısı No. 2 .
B. Takin yazıyor:*

10 BEŞ KİŞİYE BEDEL

Rüşvetçiliğiyle ta-
nınmış bir yüksek gö-
revli ölmüştü, sağlığın-
da ondan çöplenenmiş o-
lanlar da hâlâ yağcılık
ediyorlardı:

-Yeri doldurulmaz ,
bir kayıp...

-Çok kültürlüydü 5
yabancı dil bilirdi...

-Her dil bir insan -
dır, rahmetli beş kişi -
ye bedeldi.

O zamana kadar sus-
muş olan biri lafa ka -
rıştı:

-Biz de, bu kadar
rüşveti bir başına nasıl
zıkkımlanır, diye düşü-
nür dururduk. Boşuna
değil, herif beş kişiy -
miş. Demek, beş kişiyi
birden besliyormuşuz..

*Bornova-İzmir. E-
ge Üniversitesi, Tıp
Fakültesi patoloji kür-
süsü, Dr. Fikri Öztop
yazıyor:*

11 BİR ASKERLİK ANISI

Tugaya su getirile-
cekti. Komutan ve ya-

nındakiler, günlerdir
dağ-bayır dolaşarak,
yakınlarda bir kaynak
aramışlar, O günde bir
sonuç alamadan epey
dolaştıktan sonra, eşe -
ğine kurulmuş giden bir
yaşlıca köylüye rastla-
dılar. Cip durdu.

-Selâmünaleyküm
baba...

-Aleyküm selâm gu -
mandan bey...

-Bu yakınlarda bir
yerde su var mı baba?

-Va ya.. Aha şu de-
pelerin ardında...

-Uzak mı çok?

-Yok canım... İki
cuvara içimlik yok ...
Susadınızsa bende va
biraz...

-Tugaya su getir -
mek için oradan boru
döşeyeceğiz de...

-Buralara yakındır
emme, gışlaya ırak dü -
şer...

-Olsun, olsun... Biz
getiririz.

-Zordur gumandan
bey... Bu kadar dağ -

dan depeden kaç yılda
boru döşeyecen oraya?

-Sen ne diyorsun
baba? Üç bin askerim
var benim... Bunları
tugaydan oraya yan ya -
na dizsem, ellerine de
verdim mi kazmayı ,
iki günde olur bu iş...

Yaşlı köylü, komuta-
nı pek sevmişti. Baba -
can bir davranışla omu-
zunu okşayarak,

-İlâhi gumandan beğ
oğlum, dedi, üç bin es-
keri buldun, iyi ya üç
bin gazmayı nirden bu-
luyon?

12 AFİYET OLSUN

İçtikleri su ayrı git-
meyen iki arkadaşdılar.
Gene birlikte lokanta -
ya gitmişlerdi. Birisi
garsonu çağırdı?

-Bana bir kadınbudu
lütfen...

Öbürü ekledi:

-Ben de öbürü -
nü rica edeceğim...

(Devamı 14. sayfada)

Okur karikatürleri:

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER: René Hoviv

René Hoviv'in karikatürleri, Ustura'nın daha önceki sayılarında yayınlanmıştır. Sayı 26 arka kapak, sayı 15 arka kapak, sayı 32 ön kapak vb) 39 yaşındaki bu ünlü karikatürcü dünyayı epey dolaşmış ve birçok malera yaşamıştır.. Bu arada Sibirya'da altı yıl o dunculuk yaşamıştır. Sovyetler Birliği'nde "Dessin Animé" ressamı olarak çalışmış ve bu alanda üç uluslararası ödül kazanmıştır: Moskova ödülü, Fransisko ödülü ve Oberhausen ödülü. Sovyet yurttaşırken, Paris'e gelip yerleşen René Hoviv, Fransa'da en çok okunan mizah dergilerinde sürekli olarak karikatürlerini yayınlamaya başlamıştır. Bir çizgi ustası olan René Hoviv, orta Fransız okurunun esprî düzeyinden yukarı çıkmamaktadır.. Bu sayımızın bütün renkli karikatürleriyle ön ve arka kapaklarını René Hoviv'in eserlerine ayırdık...

-Yoksa onlara "Kemerlerinizi çözüünüz!" mı dedin?

KUL NESİMİ'den

Ey gönül el aynasına bakmanın faydası ne?
Sermayeden zarar çekip, satmanın faydası ne?

Kendi kadrin bilmiyenler, ne bilir dost kıymetin?
Eşşeğin boynuna yakut takmanın faydası ne?

Kargaya bir leş gerektir, hem yiye hem çağıra,
Kuzgunun önüne şeker dökmenin faydası ne?

FAYDASI NE?

Çobana gün yaz gerektir, hem yata hem gerine,
Çobanı meclise davet etmenin faydası ne?

Her kişiye lâyık olan bir top kefen buluna,
Genç ve koca bir düekte yatmanın faydası ne?

TAŞLAMA

İnsana ülfet gerektir, hem güle hem söyleşe,
Kuru kuru birbirine bakmanın faydası ne?

Akıl isen kıl ibâdet küşe-i vahdette,
Ömrünü beyhudeye geçirmenin faydası ne?

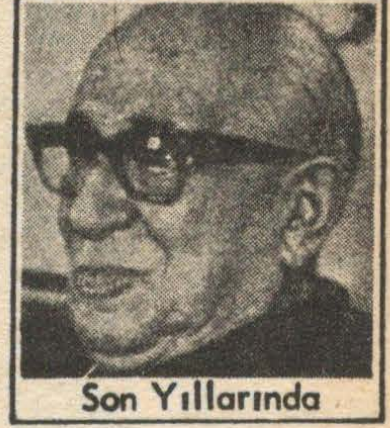
Ey Nesimî sırrını sen kimseye fâş eyleme!
Köpeği hamama koyup yuğmanın faydası ne?

Yakup Kadri, Refik Halid'i anlatıyor:

1914'de

Türk Mizah Edebiyatının büyük ustalarından Refik Halid Karay'ın bir yazısını yayınlarken, Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun "Gençlik ve Edebiyat Hatıraları" adlı kitabından Refik Halid Karay'ı anlatan bölümün bazı parçalarını sunuyoruz:

Son Yıllarında

... Bu yeniden başlayış Refik Halit'e beklenmedik bir ün, hatta bir "popülarité" kapısını açtı. Bu kapının anahtarı da "Eşref" adlı bir mizah dergisinin baş sayfasında çıkan portreler yazılarıydı.

... Bu suretle Refik Halit, birkaç hafta içinde bizim basın dünyamızın en parlak yıldızlarından biri oluverdi. Kalemî, günlük gazeteler, haftalık, aylık dergiler tarafından âdeta "müzayede"ye konuldu. Hatta, en başta İttihat ve Terakki partisinin organı "Tanin" olmak üzere, nemiç bütün İstanbul basınının kendisine yapılmadık câzibeli yazı ücreti teklifi kalmadı. Böylesine taşkın bir rağbet karşısında âdeta şaşkına dönen Refik Halit, nihayet günün birinde, o zamanlar Türkiye'nin en ünlü karikatürcüsü Cemil'in çıkardığı "Cem"de karar kıldı ve bu suretle, her iki sanatçının işbirliği sayesinde de yeni bir çığır açılmış oldu; daha doğrusu, şair Nef'i den, şair Eşref'e kadar bayağı, kaba ve bazen iğrenç cınaslarla dolu "Hiciv" tarzı son bulup yerini Frenklerin "esprit" dedikleri ince zekânın iğneleme sanatına bıraktı.

Refik Halit, yergi, edebiyatımız da böyle bir çığır açtığına farkında mıydı? Okurları, onu bu yönünden değerlendirmesini bilmişler miydi? Edebiyat eleştirmecilerimiz Refik Halit'in yazar dehasının asıl bu mizah tarzında tecellî ettiğini söylemişler miydi? Bilmiyorum; ama bence onun edebiyat tarihindeki yeri bu açıdan tayin edilmek gerekirdi.

... Refik Halit'in yazılarına karşı tepkiler, ilkin, bir yayılım ateşi halinde, iktidar taraflısı basından gelmeye başlamıştı. O sıralarda henüz yirmüç, yirmidört yaşında olan Refik Halit'in geçmişine ait bir leke bulup gösteremeyen bu basın, bütün suçlama ve kötüleme hünerlerini babasıyla ağabeyi üzerinde uyguluyor, hani nerdeyse Abdülhamit devrinin en ağır sorumluluklarını devrinin en ağır sorumluluklarını bunların omuzlarına yüklemeye çalışıyordu.

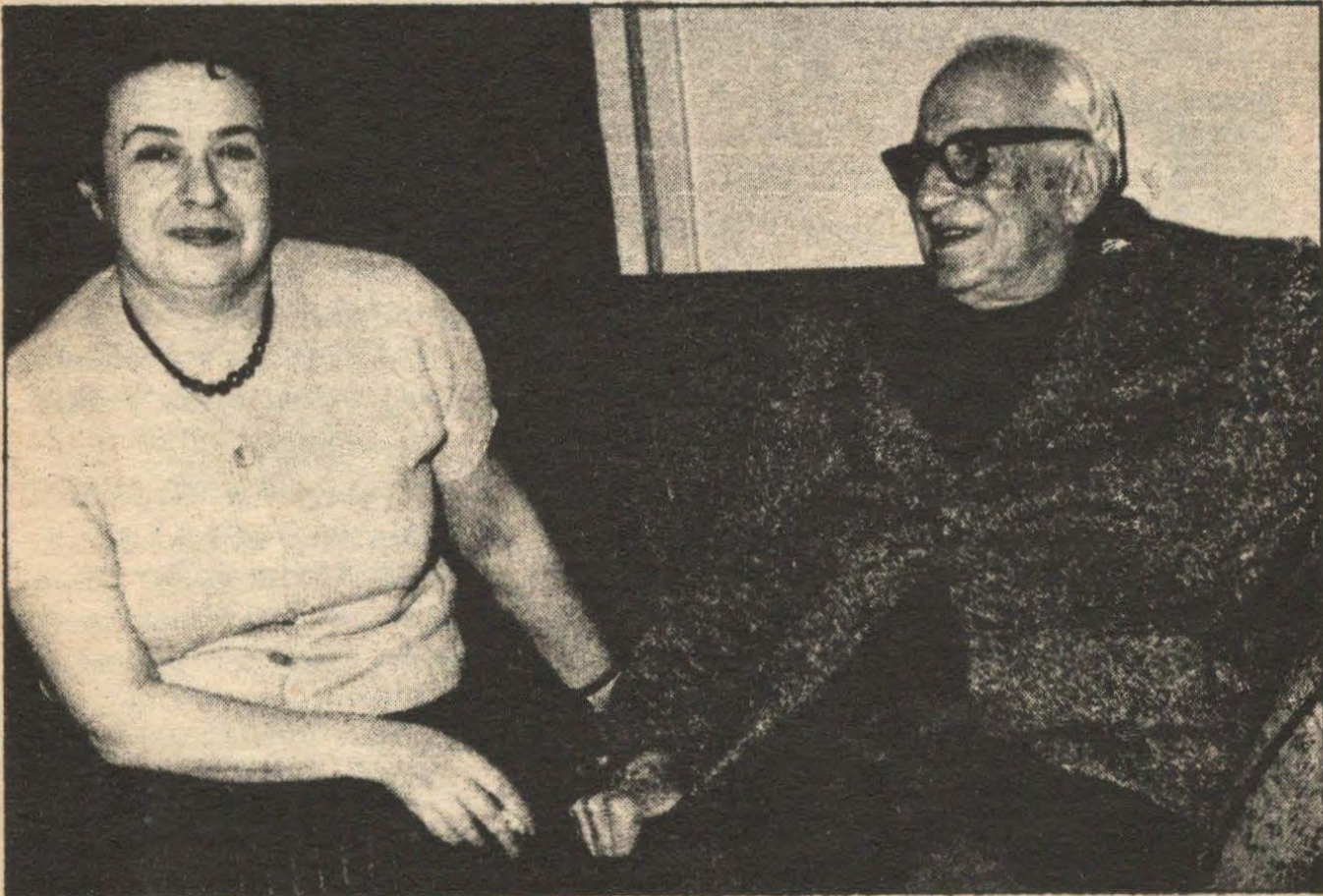
Daha arkadan İttihat ve Terakki komitesinin eli silahlı fedaileri türlü türlü vahitlerle onu sindirmek yolunu tuttular. Hafta geçmez, gün geçmezdi ki, "Cem" dergisindeki masanın üstü, imza yerine kâh bir ta-

banca, kâh bir hançer resmi taşıyan mektuplarla dolup boşalmasın . Ahmet Samim'in uğradığı felâketin de böyle mektuplarla başladığını pek iyi bildiği halde, bunların hiçbirine önem vermez, kimini buruşturup kağıt sepetine atar, kimini de bilmem neden , pek tuhaf bularak açar ve kahkahalarla gülerek okurdu.

... Bu çoğunluğun büyük bir kısmı hiçbir cezaya çarptırılmadığı, hatta--Refik Halit'in posta -telgraf nezaretinden istifası üzerine, Damat Ferit tarafından aynı makama getirilen biridahi-Cumhuriyet Hükümetinin yüksek memuriyetlerine atanmak gibi talih lûtuflarına erdiği halde, zavallı Refik Halit yirmi yıl vatan sınırları dışında sürünmek ukubetine uğramıştı (Yüzelliliklerdendi) ve günün birinde büyük insanların en büyüğü Atatürk'ün şe-

faati olmasaydı, o gurbet illerinde ölüp gidecekti.

... Refik Halit'in oralarda çekmediği kalmamıştı. Kırılan gurusu bir yandan, geçim sıkıntıları ve vatan hasreti öbür yandan onu hem maddî, hem manevî ızdıraplarla, kasıp kavurmuştu. İlk sürgününde sevişip evlendiği kadın, artık, bu ikinci sürgüne dayanamayıp yavaş yavaş bırakıp gitmişti. Fakat bunun üzerinden çok zaman geçmiyecek, kendisinden onsekiz yaş küçük bir genç kız, Refik Halit'in yaralı kalbini tedavi etmesini ve onabashan-gıçta bir Romeo-Juliette, sonucunda bir Don Juan masalının tadını tattırmasını bilecekti. Zira Refik Halit, önce gizli gizli seviştiği küçük hanımı-babasının evlenme izni vermemesi üzerine bizim Anadolu delikanlıları gibi kaçırarak alacaktı.

Refik Halid Karay:

SUYA SABUNA DAİR

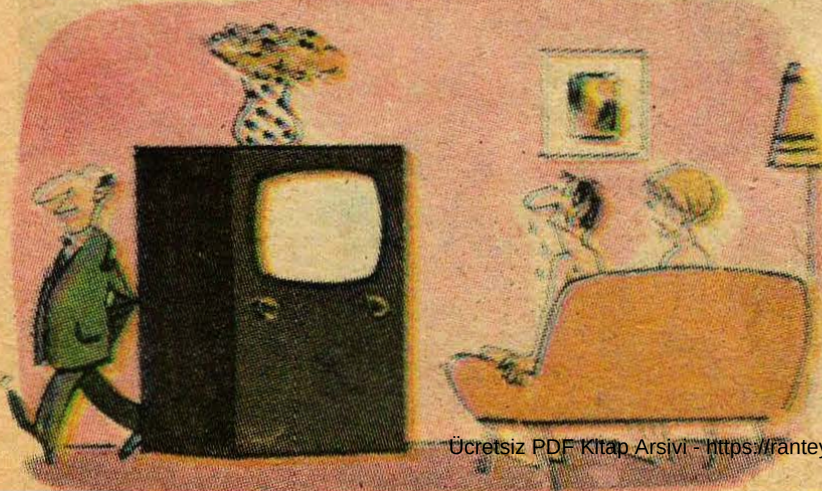
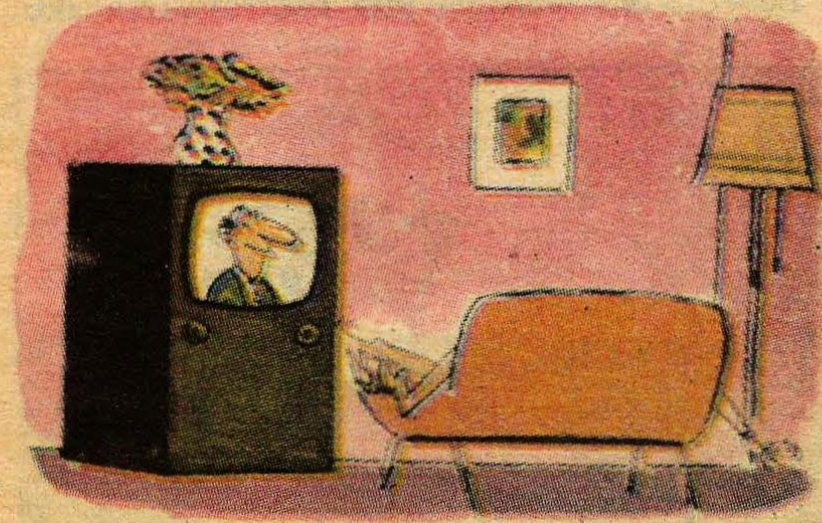
Bir aydır, mangal altında yorgunluk çıkaran bezgin ve kanınış bir kedi gibi, ben de minderin üzerinde uzanıp yayılarak, kıvrılıp toplanarak, esneyip gerilerek, saattan habersiz bir iyi dinlendim.. Zararlı maceralarla geçen talihsiz bir yolculuktan dönmüş gibi yüreğim üzüntü ile doluydu. Bu istirahat beni

o ezgîlikten kurtardı.. Eski kendimi bulur gibi oldum. Fakat büsbütün oldum. Fakat büsbütün kendime gelmek için bir noksan kalınıştı. Hamam...

Hayata girer girmez insanı ılık suya sokarlar, çıkarken de öyle... Zaten insanların biri ilk biri de son olarak dokunduğu ebe ile ölü yıkayıcı, birbirinin

hizmetini ikmal eden bu iki meslektaş, su ve sabunla iş görürler... Suya sabuna dokunmamalı deriz, ne gariptir ki, doğar doğmaz ilk evvel bunlara dokunur ve ensonra da, yine ona dokunur, öyle geçeriz!

Evet, geçen gün ısınmak, dinlenmek, düşünmek ve yıkanmak için hamama gittim. İnsan soyunup da bir boş kubbe altında kendi gibi beş, on çıplağın yanına girince hangi devirde ve hangi diyarda yaşadığını gösteren âmetlerden mahrum kalıyor, Kurunuvustada Romada veya Osmanlıların istilâ devrinde Bursa'da mı, anlayamıyor. Beraber bulunduğu şu çıplak kubbe altı adamları çıkınca ne libasa bürünecekler, başlarına kallavı kavuk mu geçirecekler, yoksa kadife şapka mı, dizlerine çuha potur mu takacaklar, yoksa atlas çakşır mı anlamak kabil olmuyor. Ne asrı, ne sanatı, ne seviyeyi gösteren kımsede bir âmet yok.. Çok defa içerde efendiden zannettiğim dışarıda hamal çıktı. Bey farzettığım seyis! Politikada da böyle olurdu, yaa açıkça adam zannettiklerim hühumette hem kel hem fodul çıktı.. İnsan ha -

danıyor, dışarıda de elbiseye. Artık o zaman Paşayı saka, sakayı Paşa zannediyor...

Hamamda çıkarken kelli felli bir efendi kıyas ettiğim bir zatı, giyinip dışarıya çıkarken, gördüm, zıpır külhanbeyi.. Bunun çıplaklığına aldanmışım, elbiselilerden aldandığım daha çoktur... Bu defa da tuhaf oldu: Baktım sağ tarafımdaki kurnada göbekli bir herif uzanmış, akı çok iri gözlerini üzerime çevirmiş, beni süzüyor. Bir aralık şöyle kalkıp namları nal gibi takırdatarak bir gezindi, külhanbeyliğine hayran oldum. Halbuki yine aldanmışım, çıkarken kapıda başında aziziye fesi sırtında alaturka setresi, eski mabeyn rica linden biri. Selâmlaş tık, hayretimden dona kaldım!

Hamam kubbesinin aksi sedası nasıl insanın hanendelik damarlarını kabartır, musiki namına avaz avaz haykırtırsa, mesnet koltukları da galiba adamın hülyasını açıyor, siyaset namına harıl harıl falsolar yaptırıyor...

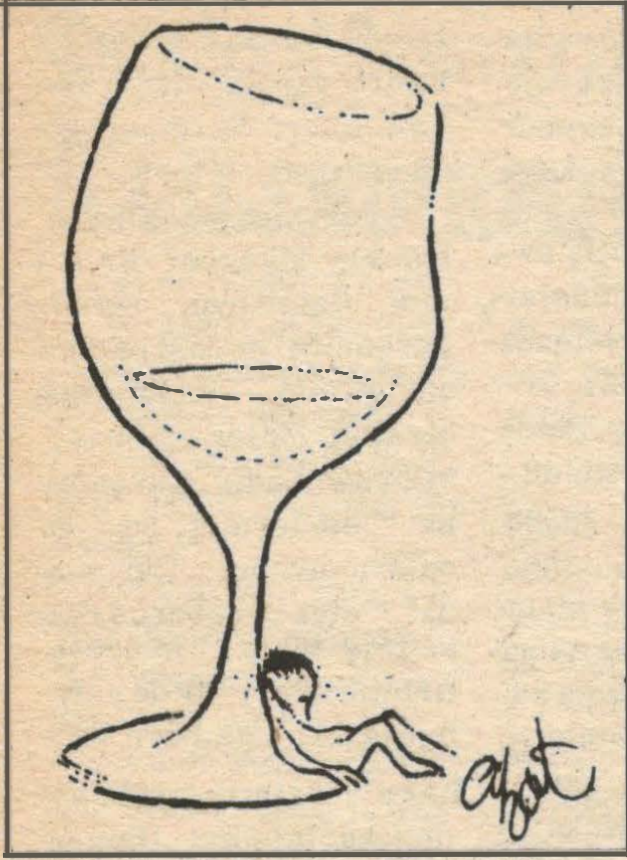
Zaten hamamda hül-ya kuvveti artar, insan gözlerini kapayıp su sesi ve nalıntıkırdısı din-

zel dalar, nasıl kendin der geçer, ne zevkle mest olur.. İlle kaynar suda kabarmış, koyu bir sabun köpüğünün şöyle göğsümüze hafif, nazlık ve kayıcı temaları, bu su ve sabun teması ne zevk verici bir temastır yarabbi... Bütün vücut köpüğe gömüldüğü zaman âdeta insan tüy gibi hafifler, ipek olsun, lahurî şal olsun hiç bir kumaş bu sabun köpüğü kadar vücuda rahat ve zevk vermez.. Eski asırlardaki şal ve hamam düşkünü Hakanlardan biri de ben ol saydım, vücudumu daima sıcak sabun köpüğü

içinde bırakır, daima incila versin diye mühim işleri bulbasla görürdüm.

Çocukluğumda bir hamam hikâyesi dinledim: Kamburun birisi perşembe gecesini hamama gitmiş, yıkanırken etrafını cinler almış, "Çarşambadır, Çarşamba!" derlermiş, bu da onlara uymuş "Çarşamba!" diye beraberce raksetmiş tutup kubbeye fırlatmışlar, bir de yere inmiş ki, kamburu yukarıda kalmış, yükünden kurtulmuş! Hemen macerasını diğer bir kambura anlatmış, o da kalkmış, hamama git -

*Edremit-Sevilen Şarapları
başbayii Cihangir Akar yazıyor:*

13 EŞEĞİN YERİNE

Köyde, ormandan kestiği odunla -
rı sırtında taş ıyıp kasaba pazarın -

Yarışma

da satarak geçinen bir kadın vardı...
Biraz para kazanınca muhtara gidip,
odun taşımaktan sırtının yara olduğu -
nu, kendisine bir eşek satın almasını
söyledi. Muhtar da kadını, köy kah -
vesinde aylak biriyle evlendirdi.

Muhtar, bir zaman sonra kadını
görüp durumunu sordu. Kadın,

-Şimdi anladım, karın seninle ne -
den gencecikken evlenmiş, dedi, ko -
cam eşekten daha çok işime yarıyor.
Eşek yalnız odun taşır. Oysa kocam,
hem dağa gidip odun kesiyor, hem o -
dunları kasaba pazarına taşıyor.
Bileydim, ben de senin karın gibi
çok önceden evlenirdim.

*İstanbul-Fatih, Kızıtaşı Aşık -
lar sok. No. 18, kat 3, Ahmet Ka -
yalıbay yazıyor:*

14 BİR SİZDEN BİR BİZDEN

Kasaba pazarından köyetuzta -

miş, fakat doğru sözlü
bir adammış, cinler
"Çarşambadır, Çarşam -
ba!" dedikçe o "Hayır,
nasıl olur perşembe!"
dermiş, nihayet onu da
kubbeye fırlatmışlar, ye -
re inmiş ki diğeri'nin
kamburu da sırtında...

Bizim gibi oda doğ -
ru söylemenin cezası -
na uğramış, ne gerek
be adam, değil perşem -
be, pazartesi bile olsa
"Çarşamba!" de, uy kon -
sere, sen de cinlerle
raksa bak!

Hamama dair bir hi -

Delinin bir hamam -
da eline biri ustura ge -
çirmiş, şunabuna sa -
larmış, müşteriler hep
kaçmış, içeriye gir -
mek kimin haddine, ha -
mam sahibi kapıdan ba -
şını uzatıp "Arslanım,
yığtım, vazgeç şu şa -
kadan..." diye yalva -
rır, yakarırmış, fakat
deliye nasihat kâr eder
mi? Bir türlü güzelli -
le meramını anlatamaz -
mış, tam o esnada ka -
pıdan zil zurna sarhoş
bir müşteri girmiş, ha -
mam -

soyunmayın, içeride deli
var, elinde bir ustura,
girene saldırıyor!

Herif hiç aldırma -
mış "Sen karışma" de -
içeriye dalmış ve deli -
ye birden bağırılmış:

-Ulan elindeki ne?

- Ustura...

-Gel öyleyse şu şa -
kalımı traş et! Veotur -
muş, korkudan sapır sa -
pır titreyen deliye sa -
kalını bir güzel traş et -
tirmiş!

Acaba bu hamam hi -
kayesi ile suya sabuna
dokunduk mudersiniz?
22 ekim 1920

Fıkraları

şımaktan bıkan köylüler, kendile-
ri tuz yetiştirmeye karar verirler.
Tarlayı sürüp altı çuval tuz eker-
ler. Aradan uzun zamangeçiptar-
lada tuz yetiştirmeyince, nedenini an-
lamak için gidip bakarlar. Tarla-
ya inip kalkan sinekleri görünce,

-Herhalde ektiğimiz tuzu bun-
lar yemiş olacak... deyip, tabanca-
ları, tüfekleri çekerek sinek avına
başlarlar. O sırada, bir köylü, alrı-
na konan sineği,

--İşte burda! diye hemşerile-
rine gösterince, bir köylü,

--Sakin kıpırdama! diyerek ateş
eder.

Sinek ölür ama, hemşerileri de
ölür. Üzüntüye kapılan köylüler, şöy-
le bir ağıt düzerler:

Bir sizden, bir bizden
Ama biz de olduk,
Altı çuval tuzdan...

15 ETMEZSEN ETME

Çok günahlar işlemiş bir adam,
bir yatır bahçesinde namaz kıldık-
tan sonra, diz çöküp,

--Allahım, günahlarımı affet!
diye duaya başlamış.

Daha önceden ağaca çıkmış bir
arkadaşı, ağacın tepesinden,

--Etmeem! diye seslenmiş.

Adam, daha çok yalvamış:

--Sen bilirsin. Günahlarımı affet!

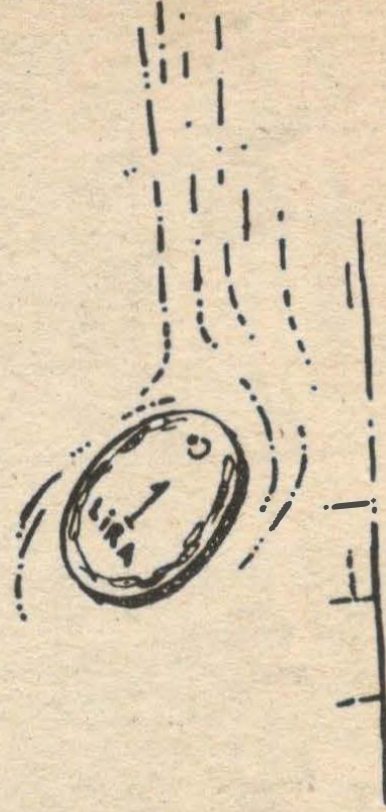
--Etmeem!

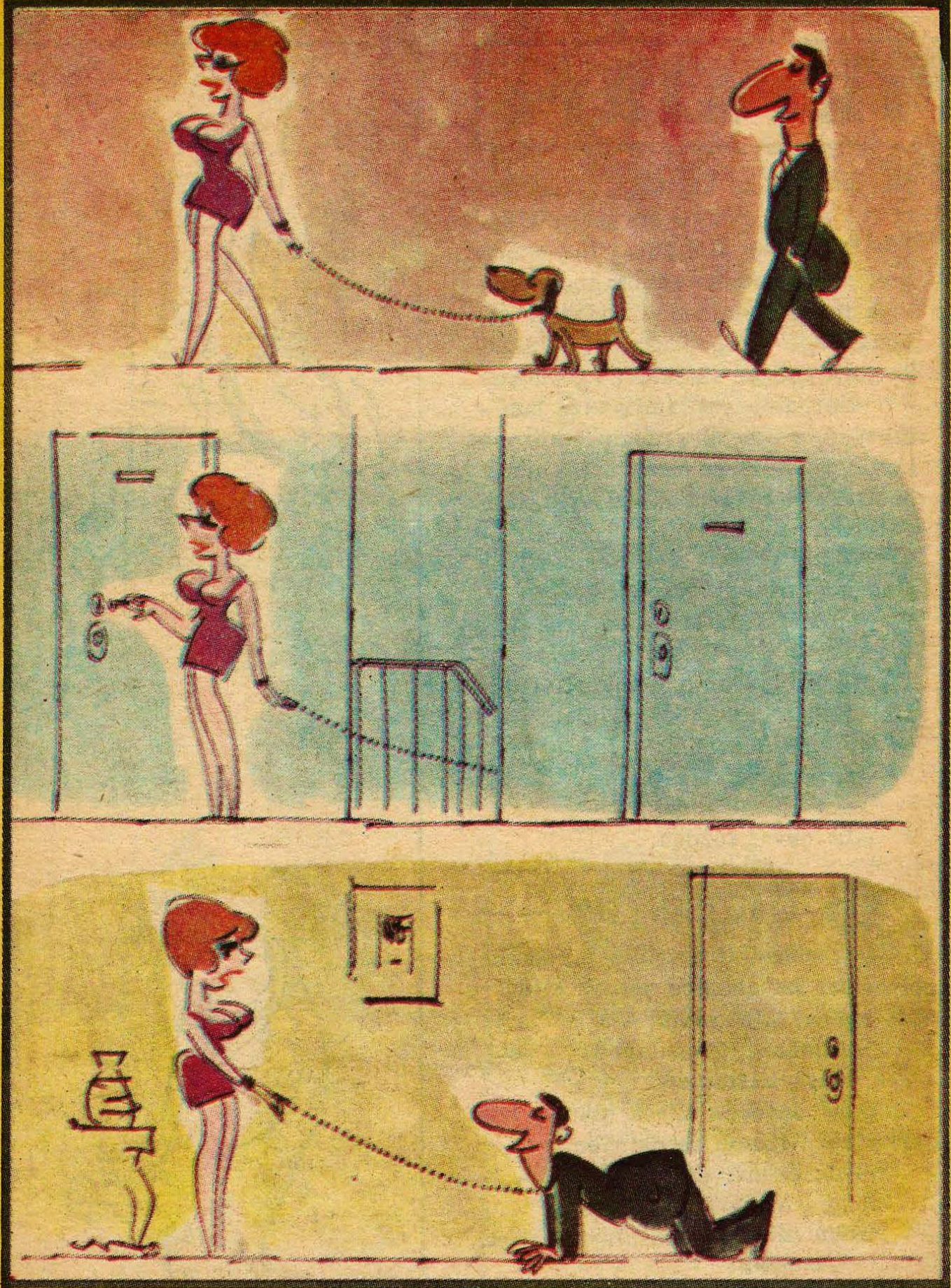
Nice yalvarsa boş, hep,

--Etmeem! cevabı alıyor.

Adam da,

--Etmezsen etme, diye bağır-
mış, zaten ben de namazı abdest -
siz kılmıştım.

Cumartesi günleri çıkan Ustura, Günaydın gazetesinin parasız verilen ekidir. Her cumartesi gazetecinizden bir Ustura istemeyi unutmayınız!